

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu i F. Erlbacher, pełnomocnicy), Delegatura Unii Europejskiej w Turcji, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 września 2012 r. w sprawie T-369/11 Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE przeciwko Komisji Europejskiej, Central Finance & Contracts Unit (CFCU) i Delegaturze Unii Europejskiej w Turcji, którym to postanowieniem Sąd oddalił skargę o odszkodowanie mającą na celu naprawienie szkody poniesionej przez wnoszącą odwołanie zgodnie z jej twierdzeniem wskutek decyzji Delegatury Unii Europejskiej w Turcji o nieudzieleniu wnoszącej odwołanie zamówienia na realizację projektu „Enlargement of the European Turkish Business Centers Network to Sivas, Antakya, Batman and Van” (Europe Aid/128621/D/SET/TR) — Niedopuszczalność — Brak właściwości

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalone jako oczywiście bezzasadne.*
- 2) *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 20 czerwca 2013 r. — Almos Agrárkülkereskedelmi Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-337/13)

(2013/C 304/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Almos Agrárkülkereskedelmi Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 77 ust. 1 i 2 általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (węgierskiej ustawy o podatku VAT) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2010 r. są zgodne z art. 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE (dyrektywy VAT) (¹)? Konkretnie, czy węgierska ustawa o VAT przejmuje wszystkie wypadki obniżenia podstawy opodatkowania ustanowione w rzeczonym art. 90 ust. 1?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej, czy w sytuacji gdy po wykonaniu transakcji podatnik nie otrzymał odpowiadającego jej wynagrodzenia, może on, w braku uregulowania

krajowego, domagać się obniżenia podstawy opodatkowania w oparciu o zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności oraz w świetle przepisu art. 90 ust. 1 dyrektywy w sprawie podatku VAT?

- 3) Jeżeli art. 90 ust. 1 dyrektywy w sprawie podatku VAT jest bezpośrednio skuteczny, to w jakich warunkach (podatnik) może uzyskać obniżenie podstawy opodatkowania? Czy wystarczające jest wystawienie faktury korygującej i wysłanie jej nabywcy, czy też konieczne jest wykazanie, iż odzyskał on własność towarów lub ich posiadanie?
- 4) W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie, czy prawo wspólnotowe nakłada na państwo członkowskie obowiązek naprawienia szkody, którą podatnik poniósł w wskutek uchybienia przez to państwo obowiązkowi harmonizacji, co pozbawiło go możliwości skorzystania z obniżenia podstawy opodatkowania?
- 5) Czy art. 90 ust. 2 (dyrektywy VAT) należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mają możliwość nieprzyznawania obniżenia podstawy opodatkowania w przypadku całkowitego lub częściowego braku płatności? Jeżeli tak, to czy zakaz obniżania powinien być wyraźnie sformułowany w ustawodawstwie państwa członkowskiego, czy też milczenie ustawy ma ten sam skutek prawny?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 8 lipca 2013 r. — UPC Magyarország kft przeciwko Nemzeti Fogasztóvédelmi Hatóság

(Sprawa C-388/13)

(2013/C 304/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPC Magyarország kft.

Strona pozwana: Nemzeti Fogasztóvédelmi Hatóság.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych) (¹) (...) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wprowadzających w błąd praktyk handlowych w rozumieniu art. 5 ust. 4 tej dyrektywy nie jest dopuszczalne oddzielne badanie kryteriów, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy?